

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

99. Quam grat[us], & placens est Deo, qui aures ad divinas inspirationibus
habet apertas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

¶ Tumentis animi est, ac temerarii A expectare revelationes, ac responsiones per Angelos, nec hominum adhortationes, ac voces secundum regulas Scripturarum, ac Sanctorum Patrum velle moraliter credere inspirationes. Sunt qui physicam, ac mathematicam certitudinē in rebus humanis, ac moralibus inquirunt, cum moralis certitudo sufficiat: contra quos Arist. Disciplinati est (hoc est, recti iudicii, ac prudentis) in quovis eam certitudinem querere, quae rei, de qua agit, convenias, & nec aliam querere. Ut enim vitium est, si Mathematicus non demonstret, sola opinione, ac probabilitate contentus: sic vitium est, a magistro morum demonstrationem mathematicam, & non potius moralem certitudinem querere.

Arist. l. 1.
Ethic.

In ore duorum, vel trium testium stet omne verbum. Itaque, si quis dicat post adhibitam sufficientem orationem: Hanc putato divinam esse voluntatem, ut hac, & hac via incedas, hoc facias, illud fugias, quiescas, &c. potest is hac morali certitudine contentus esse, nec majorem citra temeritatem requirere.

Deut. 19.
Matth. 8.

Inspiratio ergo est Patris spiritualis vox, qua tibi consulit, qua te monet, &c. Haec certa est, etsi non certitudine fidei, nec divinae revelationis, cui non potest subesse falsum, item nec physicā, nec mathematicā certitudine, quae certitudine sensus certa est; tamen certa est certitudine moralis, cui etsi possit subesse falsum, & quandoque subit, tamen regulariter non subest, nititur enim prudenti hominum iudicio, credibili argumento, expositioni, ac morali Scripturarum interpretationi, Patrum regulis, exemplo majorem, &c. Qua morali certitudine potest quisque affirmanti credere, scrupulos, ac E dubietates deponere, &c.

D. Thom. 2.
2. q. 1. ar. 4. s.
q. 71. ar. 2.
D. Ant. p. 2.
2. 3. c. 10. &c.

Quam gratus, ac placens est Deo,
qui aures ad divinas inspira-
tiones habet apertas.

Murenulas aureas faciemus tibi, vermikulatas argento. Etsi Genebrard. inquit, haec murenulas esse ornamentum colli, Bernardus tamen ait, esse ornamentum aurium. Murena vel sub aquis audit: sic qui in ipsis, & sub ipsis voluptatibus vocati emergunt, & ad vocantem currunt, murenae dicuntur. Sponsae est audire sponsi vocem. Vox dilecti mei. Ut statim agnoscat sponsi vocem! ut inter mille voces distinguit! Vox dilecti mei, &c. Cant. 5.

Cant. 1.
Genebr. ib.

D. Bern.
Murena sub
aquis audit.

In auditu auris obedivit mihi, id est, quā Psal. 17. cito audit, obedivit. Loquere, Domine, 1. Reg. 3. quia audit servus tuus. Act. 9. Domine, quid me vis facere? Audiam, quid loquatur in me Psal. 84. Dominus Deus. D. August. Loqui Dei est invisibiliter sine sono vocis, vel quolibet strepitu occulte in mentibus Sanctorum Dei locutio voluntatem suam, atque rectum intellectum inspirare. Quoniam loquatur in plebem suam. Dei inspirationes, pax, quies, secessus, silentium, oratio, &c. Et super Sanctos suos, & in eos, qui convertuntur ad cor. Ut audiant, non extra vagantur, sed convertuntur ad cor. (Et loquitur ad cor ejus. Osee 2.)

Adeo displicet Deo surditas, per quam inspirationes audire homo non potest, ut Matth. 26. quod hoc mystice innueret, servo illi auris cur puratam auriculam restituerit. D. Leo: Stituta Mal- Aurem servi in sedem dehonestati capitis cho. revocat manus Christi, quod intelligam, D. Leo. eos, qui auriculam dexteram perdiderrunt, posse eandem Domino restituentem recuperare, ut dicant illud Isai. Dominus Isai. 50. apposuit mihi aurem, juxta Sept. Interpretes, &c. Septuag.

Anima peccatricis dictum est illud: Ezech. 23. President (Daemones) aures tuas, o malum! &c.)

Auris bona audiet cum omni concupiscentia sapientiam, (bonas immixtas inspirationes.) Inauris aurea, & margaritis fulgens, qui arguit sapientem, & aurem obedientem. Sicut inauris aurea fulgens margaritis ornat aurem, ita correctio, & admonitio sapientis ornat auditorem obedientiae. Cum ergo aliquid tibi injungitur, cum argueris,

Eccel. 3.
Proverb. 25.

argueris, cum instrueris, in aures aurearum auribus tuis appenduntur.

oculos obscurat per caliginem erroris, &c.

Qua dispositio requiratur pro audiendis inspirationibus.

PUNCTVM C.

A Tumultu mundano cor separandum. In cuius rei figura Dominus extraxit e turbam surdum, quem curavit, & tunc posuit digitum in auriculam eius, & dixit: Ephphetha; quod est, adaperire. Tunc surdus extra turbam ducitur, quando ille, in cuius corde verba Dei resonant, a mundano tumultu separatur.

In Exodo legimus, Deum in caligine descensurum precepisse, populum sanctificari, ac lavari: *Vade ad populum, & sanctifica illos hodie, & cras, laventque vestimenta sua, &c.* Loquutus erat Dominus, ut populus audiret, eadem sanctificationem iussit internam, & externam.

Sed quid est, quod inhibet ascensum montis, & tactum ejusdem tum homini, tum jumento? Bestia insinuat bestialem hominem, cui arcana Dei non lucent ad profectum, ut ait D. Thom. Non est n. sensualis hominis, Dei voces audire, ac sensus oculis divinos splendores intueri. Hi lumine exterriti, & voce perculli clamabunt: *Loquere tu nobis, non loquatur nobis Dominus, &c.*

Lux vultus mei non cadebat in terram. Quia divina illustratio terram diligentibus non apparet. Item Job: *Auferetur ab impiis lux tua.* Ubi Greg. Neque DEI lumen illustrat eos, qui iniquitatis suae malitiam fidei nomine polliant, &c.

Tollatur impius, ut non videat gloriam Dei; juxta litteram Sept. Interpretum. Ubi secundum Hieron. non solum pro Dæmone, sed pro quocunque peccatore impii nomen hic intelligitur, &c.

Sed iterum quid est, quod legem laturo Dominus, in igne, fumoque descendit nisi quia & humiles per claritatem suam ostensionis illuminat, & superbiorum

Ego sto ad ostium, & pulso: si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi januam, introibo ad illum, & cenabo cum illo, & ipse mecum. Licet omnium corda pulset Deus, non tamen hanc vocem, seu pulsationem impii intelligunt, vel intelligere volunt: sed caelestes, sed Prophete, &c.

Cum vox Patris supra Filium fieret: *Ioan. 12. Et clarificavi, & iterum clarificabo;* hanc vocem Evangelista audivi, sed Iudaei non audierunt, sed dicebant: *Tonitruum factum est.*

Moyse (qui interpretatur *attractus ab aquis*) audivit vocem Dei, & sustulit claritatem. Alii non nisi tonitrua, & fulgura audierunt, & viderunt. O quam verum! qui ab aquis voluptatum abstractus non est, quoties Dei voces audit, tonitrua audire sibi videtur, illustrationes in suam poenam, quasi fulgura videt, &c.

De voce illa, *Saule, Saule, quid, &c.* dicit facit Textus de his, qui erant cum Saulo: *Audierunt vocem, sed e. 22. de iisdem: Non audierunt vocem, &c.* Contradictio videtur, sed verum utrunque. Materiam vocis sonum audierunt, quid sibi vellet, quis esset, qui loqueretur: non intellexerunt, non audierunt. Sic, sic quidam audiunt, & non audiunt, &c.

Non poterat videre lucernam Domini, antequam extingueretur. Heli, ut D. Gregor. ait, caligo, memoratur: lucernam quippe Dei non solum non videt, sed nec videre potest; qui tanta spissitate secularis amoris premitur, ut ad internae claritatis intuitum nulla gratiae inspiratione sublevetur: cum jam videlicet iusta Dei indignatione projectus, in caliginis suae caecitate relinquitur, ut ulterius per infusionem superni luminis nunquam visitetur.

Bene autem dicitur: *Antequam extingueretur.* Non videre enim poena peccatoris est, in hoc tamen adhuc saeculo viventis: videre autem non posse, est mortui impii, in alio jam saeculo aeterna poena damnati; unde & Conditoris iudicio in exterioribus tenebris claudi precipi-

Mar. 7.

Exod. 19.

D. Thom. in 4. ad Heb.

Job. 29. Gregor. 20. Mor. 4.

Isai. 26. Septuag. Job. 28.

D. Greg. 3. Moral. 17.

Exod. 19.

Act. 9.

Act. 22.

1. Reg. 3. D. Greg. ib. Hebr.

Matth. 22.